
4.4 SUBTEMA DIÀLEG OBERT

A. TEMA

Els cristians apostem pel diàleg obert com a forma per resoldre pacíficament els conflictes. No creiem en la reacció violenta com a manera per acabar satisfactòriament amb els problemes i les tensions socials. L'actitud de diàleg és ben present en Jesús i això requereix tant la pràctica de l'escolta, com la capacitat per enraonar les pròpies posicions.

És amb una aptitud fraternal la que ens ha de portar a ser ponts, tot creant nous camins de diàleg obert amb l'home del nostre temps. Amb aptitud de sincera d'estima mútua, de respecte i d'entesa tot buscant espais per créixer tot buscant la veritat plegats: l'amor de Déu.

Cal dialogar dins de la pròpia comunitat cristiana per tal d'entendre més profundament el missatge alliberador de l'evangeli i les exigències que comporta en la vida personal. Aquest diàleg franc i obert, sense ressentiments ni protagonismes de cap mena, ens ha de portar a una vida més transparent i més noble, moguda per l'Esperit que habita dins del nostre ésser.

Cal dialogar també amb els joves que se senten cridats a viure altres

espiritualitats. Cal buscar els valors comuns, les actituds fonamentals que tant en un àmbit com en l'altre es donen, però no s'ha d'intentar reduir la diferència o negar la riquesa simbòlica i litúrgica de cada univers espiritual.

Cal dialogar amb els qui se senten lluny de l'església. Cal buscar les raons del seu allunyament, cal investigar la part de responsabilitat que tenim els cristians en aquest distanciament. És bo canviar alguns tòpics, malentesos i prejudicis sobre la institució i mostrar la grandesa del missatge que vol comunicar.

B. TEXT BÍBLIC

EVANGELI DE JESUCRIST SEGONS SANT JOAN 4, 7-18

"Una dona de Samaria es presentà a pouar aigua. Jesús li diu:

-Dóna'm aigua.

Els seus deixebles se n'havien anat al poble a comprar menjar.

Però la dona samaritana preguntà a Jesús:

-Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a mi, que sóc samaritana?

Cal recordar que els jueus no es

fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

-Si sabessis quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: "Dóna'm aigua", ets tu qui li n'hauries demanada, i ell t'hauria donat aigua viva.

La dona li diu:

-Senyor, no tens res per a pouar i aquest pou és fondo. D'on la trauràs, l'aigua viva? El nostre pare Jacob ens va donar aquest pou, i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Que potser ets més gran que no pas ell?

Jesús li respongué:

-Tots els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna.

Li diu la dona:

-Senyor, dóna'm aigua d'aquesta! Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar.

Ell li diu:

-Vés a cridar el teu marit i torna.

La dona li contesta:

-No en tinc, de marit.

Li diu Jesús:

-Fas bé de dir que no en tens. N'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit. En això has dit la veritat".

C. TEXT COMPLEMENTARI

LA FRAGILITAT DEL DIÀLEG

"Aquesta porta està mal tancada! És que sempre la deixes oberta! A vegades no tanca bé... És que no us hi fixeu prou i un dia en passarà una de grossa! Serà que tu moltes vegades no... Ja hi som! una paraula dita de més, una expressió fora de temps, una certa posició de superioritat, un silenci indegut, una situació intranscendent, qualsevol bajanada, una frase que transforma la nimietat en una qüestió de la major importància. Tot són ingredients que componen l'inici d'un conflicte, el trencament d'una relació que fins aleshores havia estat d'allò més bona, la interrupció del diàleg fins ves a saber quan. Pot passar a qualsevol lloc; a casa, a la feina, amb els amics, amb un veí i també en una reunió d'un partit polític, en una assemblea, en un ple municipal, en un parlament.

Com la majoria de coses valuoses, el diàleg és una cosa extremadament delicada, fràgil i trencadissa. I també, com la major part de coses que es trenquen, què difícil és recompondre-les! A vegades, d'un petit cop se'n fan mil esquerdes i llavors ja no hi ha res a fer, sempre més s'hi veu la nafra. Massa sovint aquesta trencadissa la veiem a través de la pantalla del te-

levisor, és un trist espectacle, a vegades de mal pair. Però és que en la vida política moltes vegades toca afrontar temes que costen de racionalitzar, són qüestions més properes a la visceralitat que a la raó; la identitat d'un poble, la seva llengua, els seus drets històrics. Els personatges de la vida pública no haurien però de reproduir els esquemes televisius, on una sèrie dedicada a l'evolució de la humanitat dura dos capítols i en canvi una telenovela pot passar dels vuit-cents.

Aquest sublim servei a la societat que és la dedicació a la política hauria d'estar amarat de grans dosis de racionalitat, per tal de no caure massa fàcilment en la trencadissa del diàleg. Posar-se en el lloc de l'altre, no sentir-se mai superior a ningú, tractar de comprendre que les idees de l'altre per a ell són tant importants com per a mi les meves i que les dues posades en comú, al servei de la societat, poden ser la solució de molts problemes, font de felicitat i de benestar per a moltes persones. Gaudir de la riquesa de la diversitat, enfortir els lligams a través de les posicions contradic-

tòries, buscar sempre el bé comú, és l'espectacle de diàleg que a tots ens agradaria veure i que és sempre possible, si té els seus fonaments en la honestedat i la sinceritat, si és fruit d'un intercanvi madur d'idees pròpies i conscientment ofertes".

(Francesc Brunés)

D. TEXT DEL MAGISTERI DE L'ESGLÉSIA

EL DIÀLEG ENTRE TOTS ELS HOMES

92. L'Església, en virtut de la missió que té d'il·luminar tot el món amb el missatge evangèlic i de reunir en un sol Esperit tots els homes de qualsevol nació, raça o cultura, es converteix en senyal de la fraternitat que permet i consolida el diàleg sincer.

La qual cosa requereix, en primer lloc, que es promogui en el si de l'Església la mútua estima, el respecte i la concòrdia, reconeixent totes les legítimes diversitats, per obrir, amb fecunditat sempre creixent, el diàleg entre tots els que integren l'únic Poble de Déu,

tant els pastors com els altres fidels. Els llaços d'unió dels fidels són molt més forts que els motius de divisió entre ells. Hi ha unitat en el necessari, llibertat en el dubte, caritat en tot.

El nostre esperit abraça al mateix temps els germans que encara no viuen units a nosaltres en la plenitud de comunió i abraça també les seves comunitats. Amb tots ells ens sentim units per la confessió del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i pel vincle de la caritat, conscients que la unitat dels cristians és objecte d'esperances i de desitjos avui fins i tot per molts que no creuen en Crist. Els avenços que aquesta unitat realitzi en la veritat i en la caritat sota la poderosa virtut i la pau per al món. Per això, amb unió d'energies i en formes cada vegada més adequades, per aconseguir avui amb eficàcia aquest important propòsit, procurem que, ajustant-nos cada vegada més a l'Evangeli, cooperem fraternalment per servir la família humana, que està cridada en Crist Jesús a ser la família dels fills de Déu.

Ens dirigim també, per la mateixa raó, a tots els qui creuen en Déu i conserven en el llegat de les seves tradicions preuats elements religiosos i humans, i desitgem que el col·loqui obert ens mogui a tots a rebre fidelment els impulsos de l'Esperit i a executar-los amb ànim joiós.

Roma, a Sant Pere, 7 de desembre de 1965.
(Gaudium et Spes)

“Com el mateix Crist va aprofundir en el cor de les persones i les va dur amb un col·loqui veritablement humà a la llum divina, així han de ser els seus deixebles, amarats profundament de l'Esperit de Crist, han de conèixer les persones entre les quals viuen i conversar amb elles i adonar-se en el diàleg sincer i pacient de les riqueses que Déu, generós, ha distribuït a totes les persones, i al mateix temps han d'esforçar-se per examinar aquestes riqueses a la llum evangèlica, alliberar-les i dur-les cap a Déu Salvador.”

(Ad gentes divinitus 11)

E. UN DIBUIX O VINYETA

J. Luís Cortés. Un Padre llamado Abba!

F. UNA CANÇÓ

TÍTOL: LA RAZÓN
 CD: SIÓN
 GRUP: SIÓN

Seguro que estás pensando otra vez que voy a fallar te oigo reír, es fácil mirar desde ese sofá salgamos de aquí, tratemos de hablar, también de escuchar que sólo es cuestión de abrir al final nuestro corazón.

Que no soy mejor que tú, ni tú eres mejor que yo qué más da lo que digamos, lo que importa es el amor es más fácil recordar, más difícil perdonar a ver quién es el primero que renuncia a la razón Uooo, la razón (x 4)

Parezco correr tras una verdad
 que pueda comprar
 incluso después
 me quedo fatal si logro ganar
 espérame ahí si aún puedo bajar
 al mismo nivel
 que pienso ceder
 si aún quieres volver
 y dar marcha atrás.

G. UNA EXPERIÈNCIA A VIURE

Convida joves d'una altra religió o confessió cristiana que coneguis de la teva escola, institut, lloc de treball o universitat per parlar amb ells i descobrir els punts en comú que teniu en la recerca del transcendent.

H. REFERÈNCIA: LLIBRES, LINKS, BIBLIOGRAFIA, PÀGINES WEB...

<http://www.no-violencia.org/>

<http://www.barcelona2004.org/esp/>

<http://www.fespinal.com/>

Llibres sobre el Diàleg interreligiós

UNA PEL·LICULA

TÍTOL: THE BELIEVER" (EL CREYENTE)

Director: Henry Bean

Ens explica la història de Danny, alumne d'una escola jueva de Nova York, que amb els anys es converteix en un ferotge antisemita. A mesura que la seva fama puja com l'escuma en els cercles neofeixistes, es va descobrint amb horror com en el seu interior es desenvolupa una situació esquizofrènica: un jueu abocat a atacar els jueus durant el dia, mentre que de nit estudia la Torah i ensenya hebreu.